

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Marty Šašinkovej, v právnej veci žalobcu: **Agilita vodárenská spoločnosť, s. r. o., skrátený názov: AVS, s. r. o., so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 34 134 697**, proti žalovanému: **1/ Inštitút Monitoringu a Analýz s.r.o., so sídlom Kocel'ova 9, 821 08 Bratislava - Ružinov, IČO: 51 015 315**, právne zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Dunajská 32, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 003 848 a žalovanému: **2/ Obec Chorvátsky Grob, Námestie Josipa Andriča 17, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 00 304 760**, o určenie neplatnosti zmluvy a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a **o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č. k. 25Cb/164/2021-288 zo dňa 15.12.2021**, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/164/2021-288 zo dňa 15.12.2021 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.
2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným dňa 9.12.2021 sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa užívania, prevádzkovania, údržby a opráv infraštruktúry definovanej v bode 3.1 Zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry vo vlastníctve obce Chorvátsky Grob, zo dňa 31.03.2021, uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, v znení dodatku č. 1, zo dňa 28.04.2021 (ďalej len „**Zmluva**“), a to do právoplatného skončenia veci samej. Ďalej žiadal, aby súd žalovanému 1/ zakázal požadovať a vymáhať úhradu vodného a stočného od odberateľov pitnej vody a producentov odpadovej vody pripojených na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu podľa Zmluvy do právoplatného skončenia veci samej

a aby žalovanému 2/ zakázal prenechať do užívania žalovanému 1/ infraštruktúru tak, ako je definovaná v bode 3.1 Zmluvy, do právoplatného skončenia veci samej. Zároveň žiadal, aby súd žalovanému 2/ zakázal odovzdať žalovanému 1/ dokumentáciu špecifikovanú v bode 8.1 zmluvy, a to do právoplatnosti skončenia veci samej.

3. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že v obci Chorvátsky Grob vykonáva nútenú správu verejných vodovodov a verejných kanalizácií v rozsahu stavebných objektov špecifikovaných v rozhodnutí Krajského úradu životného prostredia v Bratislave č. Z/S 2012/795-GGL a v rozhodnutí Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL, v spojení s rozhodnutím Ministerstva životného prostredia č. 8250/2020-4.1. Na základe Zmluvy sa má stať prevádzkovateľom vodárenskej infraštruktúry špecifikovanej v uvedených rozhodnutiach žalovaný 1/, ktorého záväzkom bude vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť prevádzkovať infraštruktúru vo verejnom záujme, pričom bude oprávnený požadovať úhradu vodného a stočného od odberateľov pitnej vody a od producentov odpadovej vody. Žalobca mal za to, že Zmluva je vo svojom hlavnom záväzku neplatná pre rozpor so zákonom o majetku obcí, nakoľko žalovaný 1/ nemôže bezodplatne prevádzkovať a užívať infraštruktúru vo vlastníctve žalovaného 2/, nakoľko obecný majetok môže užívať len obec, rozpočtová alebo príspevková organizácia zriadená obcou, nie však obchodná spoločnosť. Zároveň Zmluva nebola vopred prerokovaná obecným zastupiteľstvom, pričom akákoľvek zmluva s obcou musí byť vopred prerokovaná a schválená a musí byť povinne zverejnená. Ako ďalej žalobca uviedol, žalovaný 2/ listom zo dňa 15.04.2021 vyzval žalobcu na odovzdanie všetkých dokumentov a sprístupnenia vodárenskej infraštruktúry, avšak rozhodnutia, na ktoré sa žalovaný 2/ odvolával, nie sú k dnešnému dňu právoplatné. Zmluva umožňuje žalovaným, aby od žalobcu neoprávnené žiadali bez súdnej kontroly odovzdanie dokumentov a sprístupnenie vodárenskej infraštruktúry. Žalobca zdôraznil, že žalovaný 1/ ako údajný prevádzkovateľ je povinný prevádzkovať vodársku infraštruktúru podľa neplatnej Zmluvy, čo robí právne postavenie žalobcu ako núteného správcu neistým a ohrozeným, pričom tento stráca právo disponovať príjmom z vodného a stočného, ako aj nákladmi na prevádzkovanie, údržbu a opravy vodárenskej infraštruktúry a investíciami ako vlastným majetkom. Dodal, že v prípade, ak by súd návrhu nevyhovel, vznikol by ťažko napravitelný stav, kedy by na základe neplatnej Zmluvy boli žalovanému 1/ bezdôvodne poukázané príjmy z majetku obcí. Zároveň podľa žalobcu existuje dôvodná hrozba pozastavenia nepretržitého hromadného dodávania pitnej vody a plynulého a bezpečného odvádzania odpadových vôd v obci Chorvátsky Grob, čím dôjde k ohrozeniu zdravia ľudí.

4. Súd prvej inštancie poukázal na § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „**CSP**“) a konštatoval, že vychádzajúc z návrhu žalobcu a z predložených listinných dôkazov, žalobca neosvedčil dostatočným spôsobom rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie ozrejmil, že neodkladné opatrenie možno nariadiť v prípade, ak je bezodkladne potrebné upraviť pomery medzi stranami sporu alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia, pričom stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu. Existenciu osvedčeného nároku žalobcu a potrebu neodkladného opatrenia je pritom povinný osvedčiť žalobca. Tento musí svojím návrhom preukázať, že obava z

ohrozenia jeho právom chránených záujmov je reálna, teda, že osoba ktorej navrhuje uložiť nejakú povinnosť neodkladným opatrením, koná tak (teda robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, pričom nestačí iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv strany sporu. Na to, aby súd mohol návrhu vyhovieť, musia byť kumulatívne splnené všetky náležitosti, ktoré CSP taxatívne vymedzuje vo vyššie uvedenom ustanovení § 326 ods. 1. Nesplnenie čo i len jednej zo zákonných náležitostí má za následok, že súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že citovanými rozhodnutiami Krajského úradu životného prostredia a neskôr Okresným úradom Bratislava, bol síce žalobca určený ako nútený správca vodárenskej infraštruktúry, avšak táto nútená správa, pokiaľ ide o rozsah nútenej správy určenej v rozhodnutí Okresného úradu Bratislava, bola zrušená rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, č. OU-BA-OSZP2-2021/067901-004, čo vyplýva z prípisu, ktorý adresovala obec Chorvátsky Grob žalobcovi. Súd sa tak nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že k ohrozeniu postavenia žalobcu ako núteného správcu došlo uzatvorením zmluvy, nakoľko jeho postavenie ako núteného správcu v pôvodnom rozsahu bolo zrušené rozhodnutím Okresného úradu. Za daných skutkových okolností, keď žalobca už nútenú správu v pôvodnom rozsahu nevykonáva, sa prvoinštančnému súdu práve návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v požadovanom znení javil ako ohrozujúci pravidelnú dodávku pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd v obci Chorvátsky Grob.

6. Zároveň podľa súdu prvej inštancie žalobca nijakým spôsobom neosvedčil bezprostredne hroziace nebezpečenstvo a potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, keďže ani po viac ako 8 mesiacoch od uzatvorenia Zmluvy a adresovania výzvy žalovaným 2/ žalobcovi, nedošlo k zmene skutkových okolností, ktorých obavu žalobca subjektívne vníma. Je povinnosťou žalobcu ako navrhovateľa neodkladného opatrenia skutočnosť uvedené v návrhu podporiť objektívne vnímateľnými dôkazmi a osvedčiť tak potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Pokiaľ žalobca poukázal na listinné dôkazy datované v prvom štvrtroku roku 2021, nemožno v takýchto skutočnostiach vzhľadnúť bezprostredne hroziaci zásah do práv a právom chránených záujmov navrhovateľa neodkladného opatrenia a nemožno tak ani vzhľadnúť obavu z ohrozenia jeho súčasného postavenia v právnom vzťahu medzi stranami sporu.

7. Ohľadom námietky absolútnej neplatnosti zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými súd prvej inštancie skonštatoval, že táto otázka nemôže byť v konaní o neodkladnom opatrení posudzovaná ako prejudiciálna otázka a je potrebné sa s ňou zaoberať v riadnom paritnom civilnom procese po vykonaní plnohodnotného dokazovania. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd vykonáva len osvedčovanie základných a rozhodujúcich skutočností pre jeho nariadenie a nevykonáva riadne dokazovanie, s ktorým môže byť spojené len konanie vo veci samej.

8. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že žalobca dostatočným spôsobom neosvedčil existenciu takých skutočností, ktoré by si vyžadovali neodkladný zásah zo strany súdu do vzájomných pomerov medzi stranami sporu, preto návrh na

nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a f) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy a v dôsledku tohto pochybenia nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Žalobca poukázal na pojem „nulitný správny akt“ ako neexistenciu rozhodnutia, čo znamená, že rozhodnutie nebolo doteraz v zákonom ustanovenej forme vydané, alebo, že vydané bolo, ale trpí takými vadami, ktoré mali za následok jeho ničotnosť a nie je vôbec možné uvažovať o prezumpcii správnosti aktu. V nadväznosti na uvedené poukázal na to, že rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja (ďalej aj „**prvostupňový správny orgán**“ alebo „**OÚ BA, OSZP**“) č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004 zo dňa 12.04.2021 (ďalej aj „**prvostupňové rozhodnutie 1**“) a rozhodnutie OÚ BA, OSZP č. OU-BA-OSZP2-2021/076317-003 zo dňa 14.05.2021 (ďalej aj „**prvostupňové rozhodnutie 2**“) sú nezákonné aj z dôvodu, že prvostupňový správny orgán bez splnenia zákonných podmienok a bez odôvodnenia vylúčil odkladný účinok odvolania voči týmto rozhodnutiam a to v rozpore s § 55 ods. 2 Správneho poriadku. Takéto rozhodnutia sú podľa žalobcu nulitné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Ako ďalej žalobca uviedol, rozhodnutie o zrušení nútenej správy nenadobudlo právoplatnosť a voči tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal. Preto platí, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o vyhlásení nútenej správy je naďalej právoplatné a pre všetkých zúčastnených záväzné až do času, pokým druhostupňový správny orgán nerozhodne o riadnom opravnom prostriedku. Žalobca mal za to, že je aj naďalej faktickým a právnym správcom vodárenskej infraštruktúry, do ktorého práv, povinností a právom chránených záujmov neoprávnene zasahujú žalovaný 1/ a žalovaný 2/. V nadväznosti na konštatáciu súdu v bode 7. napadnutého uznesenia, že Zmluva o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s vodárenskou infraštruktúrou bola uzatvorená na dobu neurčitú, žalobca uviedol, že jeho právne postavenie je aj po 8 mesiacoch naďalej neisté, čo osvedčuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Žalovaný 1/ doteraz nepristúpil k prevzatiu vodárenskej infraštruktúry a teda stav neistoty, osvedčený listinným dôkazom z prvého štvrtroka roku 2021, naďalej trvá. Žalobca zdôraznil, že má záujem plniť si povinnosti núteného správcu a vykonávať opravy a údržbu vodárenskej infraštruktúry, avšak bez zásahu súdu nevie, kto je povinný vynakladať náklady na opravy a údržbu vodárenskej infraštruktúry. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na absentujúce cenové rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví SR pre žalovaného 1/. Rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví SR sú zverejnené vo verejnom zozname vedenom na jeho webovej stránke, pričom súd prvej inštancie danú skutočnosť opomenul a dôkaz nevykonal. Do dňa podania tohto odvolania nebolo vo vzťahu k žalovanému 1/ vydané cenové rozhodnutie Úradom pre reguláciu sieťových odvetví SR pre danú lokalitu (obec Chorvátsky Grob), z čoho vyplýva, že žalovaný 1/ nie je subjektom oprávneným prevádzkovať vodárenskú infraštruktúru v obci Chorvátsky Grob. V tejto súvislosti žalobca opakovane uviedol, že jeho právne postavenie je naďalej neisté, nakoľko nie je zrejmé, ktorý subjekt je oprávnený vodárenskú infraštruktúru prevádzkovať a poberať zálohy za vodné a stočné v obci Chorvátsky Grob. Žalobca mal za to, že dočasná úprava pomerov medzi žalobcom, žalovaným 1/ a žalovaným 2/ je potrebná a nevyhnutná a pokiaľ k takejto úprave nedôjde, existuje na základe uvedených skutočností okrem iného dôvodná hrozba pozastavenia nepretržitého

hromadného dodávania pitnej vody a plynulé a bezpečného odvádzania odpadových vôd v obci Chorvátsky Grob, čím dôjde aj k ohrozeniu zdravia ľudí v dotknutej lokalite. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Písomným podaním zo dňa 25.01.2022 sa k odvolaniu žalobcu vyjadril žalovaný 1/, ktorý mal za to, že súd prvej inštancie dospel zo zisteného skutkového stavu k správnym skutkovým zisteniam ako aj k správne právnemu posúdeniu zisteného skutkového stavu. Žalovaný 1/ poukázal na § 14 ods. 1, 2 zákona č. 442/200 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách (ďalej len „**Zákon o verejných vodovodoch**“) a konštatoval, že v prípade nútenej správy sa jedná o inštitút, ktorý má byť využitý len ako posledná možnosť (ultima ratio) a jeho trvanie má byť obmedzené len na nevyhnutnú dobu, pričom zákonodarca explicitne obmedzil dobu trvania nútenej správy na dobu nevyhnutnej potreby, t.j. len dovtedy, kým si žalovaný 2/ ako vlastník verejného vodovodu a verejnej kanalizácie sám nezabezpečí nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd. Žalovaný 1/ ďalej ozrejmil, že Ministerstvo životného prostredia SR vo svojom rozhodnutí, číslo spisu: 5206/2021 -9.2, záznam č.: 47482/2021 zo dňa 30.12.2021 na návrh Osobitnej komisie ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov vo výroku svojho rozhodnutia výslovne špecifikovalo moment „nevyhnutnej potreby“ v zmysle § 14 ods. 2 Zákona o verejných vodovodoch platného v čase vyhlásenia nútenej správy, na moment uzatvorenia Zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry: „...doba vyhlásenia nútenej správy uplynie dňom, keď dôjde k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou verejných vodovodov a verejných kanalizácií medzi vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, v súlade s § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z.z.“, a výslovne konštatuje ukončenie nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve žalovaného 2/: „Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle vyššie uvedeného zastáva názor, že čas nevyhnutnej potreby trvania vyhlásenej nútenej správy v uvedenej veci uplynul dňom, keď došlo k uzatvoreniu zmluvy o prevádzkovaní a poskytovaní služieb súvisiacich s prevádzkou vodárenskej infraštruktúry medzi Obcou Chorvátsky Grob ako vlastníkom verejných vodovodov a verejných kanalizácií a spoločnosťou IMAZ ako prevádzkovateľom verejných vodovodov a verejných kanalizácií, t. j. dňa 31.03.2021.“ Inštitút nútenej správy teda zaniká priamo zo zákona, ex lege, a to momentom, kedy si žalovaný 2/ splnil svoju povinnosť zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v zmysle § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch, t.j. momentom uzavretia Zmluvy v znení jej Dodatkov č. 1 zo dňa 28.04.2021 a č. 2 zo dňa 02.12.2021, predmetom ktorých je rozšírenie špecifikácie infraštruktúry vo vlastníctve žalovaného 2/ a v prevádzke žalovaného 1/, vrátane objektov verejného vodovodu a verejnej kanalizácie. Žalovaný 1/ ozrejmil, že disponuje platným potvrdením o registrácii na prevádzku verejných vodovodov a kanalizácií pre dotknutú lokalitu ako aj platným cenovým rozhodnutím ÚRSO č. 0003/2022/V, číslo spisu: 6557-2021-BA zo dňa 22.12.2021 určujúcim výšku vodného a stočného v dotknutej lokalite s účinnosťou od 01.01.2022. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že žalovaný 1/ doteraz nepristúpil k prevzatiu dotknutej vodárenskej infraštruktúry, z ktorého dôvodu údajne pretrváva stav jeho neistoty, žalovaný 1/ ozrejmil, že k tomuto prevzatiu nedošlo z dôvodov na strane samotného žalobcu, a to aj napriek výzve

žalovaného 1/ zo dňa 15.04.2021, čo deklaroval priamo žalobca vo svojom odvolaní. Žalobca napriek ex lege zániku nútenej správy momentom uzavretia Zmluvy, nie je ochotný poskytnúť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ akúkoľvek súčinnosť, ale naopak snaží sa umelo udržať stav toho času už zaniknutej nútenej správy. Žalobca zamedzuje prístup k dotknutej vodárenskej a kanalizačnej infraštruktúre aj samotnému žalovanému 2/ ako jej vlastníkovi, ako aj k dokumentom s ňou súvisiacich. Žalovaný 1/ poukázal na skutočnosť, že žalovaný 2/ inicioval súdne konanie za účelom vydania predmetnej dokumentácie žalobcom žalovanému 2/, pričom rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 31Cb/49/2016 zo dňa 10.12.2021 bola spoločnosti Agilita vodárenská spoločnosť, s. r. o., skrátený názov: AVS, s. r. o. uložená povinnosť vydať dokumenty týkajúce sa vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry Obci Chorvátsky Grob do troch dní odo dňa právoplatnosti predmetného rozsudku. Žalovaný 1/ mal za to, že nakoľko bez uvedenej dokumentácie nie je možné realizovať riadnu prevádzku verejných vodovodov a verejných kanalizácií, práve konaním samotného žalobcu dochádza k ohrozeniu verejného záujmu obyvateľov obce Chorvátsky Grob. Žalobca navyše dlhodobo svojvoľne vystupuje ako zástupca žalovaného 2/ a koná za a v mene žalovaného 2/ vo veciach upravených ustanovením § 15 ods. 4 a 16 ods. 4 Zákona o verejných vodovodoch, a to napriek skutočnosti, že žalovaný 2/ žalobcu na takéto konanie nikdy nespĺnomocnil, ani žalobca na takéto konanie nedisponuje akýmkoľvek iným právnym titulom. Ako ďalej žalovaný 1/ ozrejmil, žalobca zaťažuje žalovaného 2/ a aj samotných koncových odberateľov vody a producentov odpadu rôznymi neodôvodnenými poplatkami a sankciami, nestará sa riadne o správu vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry, zamedzuje prístup žalovanému 2/ ako vlastníkovi predmetnej infraštruktúry k dotknutej vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúre, bez súhlasu žalovaného 2/ zasahuje do vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry vo vlastníctve žalovaného 2/, tak ako aj sám uvádza vo svojom odvolaní. Konanie žalobcu sa podľa žalovaného 1/ vyznačuje zjavnou svojvoľou s cieľom získať vlastný majetkový prospech, resp. zisk z prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve žalovaného 2/, ktorá je tak tohto času v dôsledku konania žalovanému 1/ úplne znemožnená, ako aj značné komplikácie v komunikácii a nadväzovaní spolupráce s inými súkromnými subjektmi či orgánmi verejnej správy, ktorým konaním žalobcu žalovanému 1/ ako aj žalovanému 2/ vzniká škoda, ktorá sa v prípade nariadenia neodkladného opatrenia bude zvyšovať. Žalovaný 1/ zdôraznil, že žalobca sa domáha len svojej vlastnej ochrany a ochrany svojho vlastného majetkového prospechu z prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií žalovaného 2/, nie ochrany verejného záujmu a obyvateľov žalovaného 2/, nakoľko tohto času sú vytvorené všetky formálne podmienky pre zabezpečenie prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií žalovaného 2/ prostredníctvom žalovaného 1/ disponujúceho potrebnou odbornou spôsobilosťou aj všetkým potrebným technickým a personálnym vybavením. Žalovaný 1/ mal za to, že vydanie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia by bolo v rozpore s verejným záujmom žalovaného 2/ a jeho koncových odberateľov pitnej vody a koncových producentov odpadu, pričom ani neexistuje žiadna obava z ohrozenia práv žalobcu, ale naopak, v dôsledku konania samotného žalobcu existuje dôvodná obava ohrozenia práv žalovaného 2/ ako aj žalovaného 1/.

11. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení ďalej namietal prípustnosť petitu o určenie neplatnosti Zmluvy v konaní vo veci samej, keď konštatoval, že tento je v zmysle § 137 CSP procesne neprípustný, nakoľko v prípade určenia (ne)platnosti Zmluvy o prístupe do regionálnej distribučnej sústavy sa nejedná o určenie, či tu právo je alebo

nie je v zmysle § 137 písm. c) CSP, tak ako sa to snaží tvrdiť žalobca vo svojom žalobnom návrhu vo veci samej a rovnako ani o určenie právnej skutočnosti vyplývajúcej z osobitného predpisu v zmysle § 137 písm. d) CSP ako ani o žiaden iný typ zákonom predpokladanej procesne prípustnej žaloby. Podľa žalovaného 1/ sa jedná o neprípustnú žalobu, ktorá sa nemá prejednávať. Poukázal tiež na to, že návrhom na začatie konania v zmysle § 137 písm. c) alebo d) CSP možno uplatniť požadované určenie výlučne v prípade, ak je na tom naliehavý právny záujem, pričom tento žalobca nevie preukázať, nakoľko prevádzka verejných vodovodov a verejných kanalizácií žalovaného 2/ bude plynule zabezpečovaná žalovaným 1/ ako novým prevádzkovateľom s platnými povoleniami, platným potvrdením o registrácii, platným cenovým rozhodnutím a všetkými potrebnými odbornými, personálnymi aj technickými kapacitami. Žalovaný 1/ mal za to, že ak by súd vyslovil v konaní vo veci samej žalobcom požadovanú neplatnosť Zmluvy, takýto výrok rozhodnutia žiadnym spôsobom nezabezpečí žalobcovi možnosť realizácie jeho práv vo vzťahu k prevádzke dotknutej vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry žalovaného 2/, nakoľko žalobca na prevádzku dotknutej vodovodnej a kanalizačnej infraštruktúry žalovaného 2/ už tohto času nedisponuje relevantným právnym titulom na užívanie verejných vodovodov a verejných kanalizácií. Žalobcom požadovaným určením tak nedôjde k zmene právneho stavu medzi stranami sporu ani k zmene ich práv a povinností. Určovacia žaloba v predmetnom konaní tak nie je spôsobilá splniť svoj preventívny charakter a predísť ďalším konaniam. Žalovaný 1/ poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá stanovuje, že v prípade, „*ak sa zamieťa určovacia žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené súčasne sa zaoberať žalobou vo veci samej*“ (rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo 26/07, 2 Cdo 231/07, 1 Cdo 91/2006, 4 Cdo 111/2008). Ako ďalej žalovaný 1/ uviedol, v zmysle § 9b ustanoveniami zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (ďalej ako „**Zákon o majetku obcí**“), je vo veci podania návrhu na určenie neplatnosti právneho úkonu alebo určenia vlastníctva obce k majetku, aktívne legitimovaná fyzická osoba, ktorá má trvalý pobyt v obci, ktorá prevod alebo inú dispozíciu s majetkom realizovala. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nie je fyzickou osobou s trvalým pobytom v žalovanom 2/, žalobca nie je podľa žalovaného 1/ aktívne legitimovaným subjektom na podanie určovacej žaloby na určenie neplatnosti Zmluvy. V tejto súvislosti žalovaný 1/ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/192/2004, sp. zn. 2 Obo 8/2008 zo dňa 31.01.2008, ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 517/2011-9 z 22.11.2011 a vyvodil, že súd je povinný skúmať otázku aktívnej a pasívnej legitimácie účastníkov konania ako základnú procesnú podmienku, pričom žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a žalovaný nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie je dôvodom na zamietnutie žalobného návrhu žalobcu v konaní vo veci samej bez zaoberania sa samotným meritom veci. Vzhľadom na neexistenciu aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na žalobcom požadovanom určení mal žalovaný 1/ za to, že nie je dôvodný ani žalobcov návrh na vydanie neodkladného opatrenia. V poslednej časti svojho vyjadrenia sa žalovaný 1/ zaoberal aj samotnou argumentáciou žalobcu týkajúcou sa platnosti Zmluvy. V súvislosti s existenciou rozporu Zmluvy s § 6 a § 6a zákona o majetku obcí žalovaný 1/ uviedol, že tieto sa vôbec netýkajú úpravy zmluvného vzťahu pri zabezpečovaní prevádzky verejných vodovodov a verejných kanalizácií, ktorá je predmetom napadnutej zmluvy, ale toto je upravené Zákonom o verejných vodovodoch ako osobitným predpisom. Žalovaný 1/ poukázal na § 5 ods. 1, § 15 ods. 3 ako aj § 16 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch a uviedol, že je subjektom spĺňajúcim všetky podmienky vzťahujúce sa na prevádzkovateľa verejného vodovodu

ako aj verejnej kanalizácie v zmysle § 5 Zákona o verejných vodovodoch, ktorú skutočnosť potvrdzuje platné živnostenské oprávnenie žalovaného 1/ na „Prevádzkovanie verejných vodovodov kategórie V - I až III“ a „Prevádzkovanie verejných kanalizácií kategórie K - I až III“, potvrdenie o registrácii, ako aj vydané cenové rozhodnutie na danú lokalitu. Zákon o verejných vodovodoch teda priamo predpokladá uzavretie zmluvy o prevádzke verejného vodovodu a verejnej kanalizácie s fyzickou alebo právnickou osobou spĺňajúcou v § 5 Zákona o verejných vodovodoch zakotvené podmienky na prevádzkovanie verejného vodovodu, preto je argumentácia žalobcu o údajnom rozpore Zmluvy s § 6 a § 6a Zákona o majetku obcí absolútne nesprávna. Ohľadom existencie rozporu Zmluvy s § 9 ods. 2 písm. g) Zákona o majetku obcí, ktoré priznáva do kompetencie obecného zastupiteľstva schvaľovanie koncesných zmlúv na uskutočnenie stavebných prác alebo na poskytnutie služby uzatvorených podľa Zákona o verejnom obstarávaní, žalovaný 1/ poukázal na § 1 ods. 2 písm. ag) a ah) Zákona o verejnom obstarávaní a zdôraznil, že vzhľadom na predmet činnosti, ktorá je predmetom posudzovanej Zmluvy je zrejmé, že sa jedná o činnosti spadajúce pod výnimku obsiahnutú v § 1 ods. 2 písm. ah) zákona o verejnom obstarávaní, a teda na Zmluvu sa Zákon o verejnom obstarávaní, neaplikuje, čo bolo potvrdené zo strany Úradu pre verejné obstarávanie v jeho Metodickom usmernení č. 2829-5000/2021 zo dňa 11.02.2021 a rovnako aj v jeho Odpovedi na podnet na preverenie dodržiavania príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní č. 5274-6000/2021-OD/4 zo dňa 10.06.2021. Schvaľovanie predmetnej napadnutej zmluvy preto nespadá do kompetencie obecného zastupiteľstva. Na záver žalovaný 1/ ozrejmil, že obecné zastupiteľstvo obce Chorvátsky Grob prijalo na základe výsledkov rozpravy k predmetnému bodu programu postupom podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e) Zákona o majetku obcí v spojitosti s ustanovením čl. 3 ods. 2 písm. e) Zásad hospodárenia a nakladania s majetkom obce Chorvátsky Grob uznesenie č. 39/2021, v zmysle ktorého poverilo starostku obce vykonať potrebné úkony smerujúce k ukončeniu nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve obce Chorvátsky Grob v rozsahu rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja číslo OU BA OSZP2 -2020/029700 GGL zo dňa 07.01.2020. V zmysle § 14 ods. 2 Zákona o verejných vodovodoch zákonodarca explicitne obmedzil dobu trvania nútenej správy na dobu nevyhnutnej potreby, t.j. len dovtedy, kým si obec Chorvátsky Grob ako vlastník verejného vodovodu a verejnej kanalizácie sám nezabezpečí nepretržitú dodávku pitnej vody a plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd. Práve uzatvorenie prevádzkovej Zmluvy bolo úkonom smerujúcim k ukončeniu nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve obce Chorvátsky Grob, na vykonanie ktorého bola poverená starostka uznesením obecného zastupiteľstva č. 39/2021 zo dňa 30.03.2021. Starostka obce Chorvátsky Grob teda konala pri uzatváraní prevádzkovej Zmluvy plne v súlade s vôľou obecného zastupiteľstva a poverením obsiahnutým v uznesení obecného zastupiteľstva č. 39/2021 zo dňa 30.03.2021, výsledkom ktorého konania je v súlade s vôľou obecného zastupiteľstva zánik nútenej správy verejných vodovodov a verejných kanalizácií vo vlastníctve obce Chorvátsky Grob.

12. Žalovaný 1/ dodal, že vyhovením návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v žalobcom požadovanom znení by súd prvej inštancie prispel k udržiavaniu protiprávneho stavu, o ktorého zachovanie sa žalobca snaží všetkými možnými spôsobmi v rozpore s § 14 zákona o verejných vodovodoch, čím by ohrozil nielen práva a nároky žalovaného 1/ a žalovaného 2/, ale aj verejný záujem

obyvateľov žalovaného 2/, preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 387 CSP v plnom rozsahu potvrdil a zaviazal žalobcu na úhradu trov odvolacieho konania žalovaného 1/ a žalovaného 2/.

13. Písomným podaním zo dňa 01.02.2022 sa k odvolaniu žalobcu vyjadril žalovaný 2/, ktorý sa v plnom rozsahu pripojil k vyjadreniu žalovaného 1/ zo dňa 28.01.2022, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie postupoval pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia správne a v súlade s platnou právnou úpravou a ustálenou súdnou praxou. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 387 CSP v plnom rozsahu potvrdil.

14. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keď napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

15. *Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.*

16. *Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.*

17. *Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.*

18. *Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.*

19. *Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.*

20. *Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.*

21. *Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.*

22. *Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.*

23. *Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.*

24. *Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.*

25. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, a to predovšetkým s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a s odvolaním žalobcu odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí riadne a presvedčivo vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami významnými vo vzťahu k návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a vec správne skutkovo i právne vyhodnotil na základe stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

26. V zmysle platnej a účinnej právnej úpravy v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom v danom prípade žalobca odôvodňoval svoj návrh potrebou bezodkladnej úpravy pomerov. V každom prípade však žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a súčasne je jeho povinnosťou v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V neposlednom rade je v zmysle § 326 ods. 2 CSP daná povinnosť žalobcu pripojiť k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia listiny, na ktoré sa odvoláva. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Povinnosťou súdu je dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či došlo k osvedčeniu všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá žalobcovi povinnosť hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

27. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedostatočnom osvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov pre účely nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho: 1.) v uložení povinnosti žalovanému 1/ zdržať sa užívania, prevádzkovania, údržby a opráv infraštruktúry definovanej v bode 3.1 Zmluvy, 2.) v zákaze žalovaného 1/ požadovať a vymáhať úhradu vodného a stočného od odberateľov pitnej vody a producentov odpadovej vody pripojených na verejný vodovod a kanalizáciu podľa Zmluvy, a 3.) v uložení zákazu žalovanému 2/ prenechať do užívania žalovanému 1/ infraštruktúru tak ako je definovaná v bode 3.1 Zmluvy, ako i 4.) v uložení zákazu žalovanému 2/ odovzdať

žalovanému 1/ dokumentáciu vyplývajúcu zo Zmluvy v konaní, predmetom ktorého je určenie neplatnosti Zmluvy. Z obsahu odôvodnenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že žalobca pravdepodobnosť svojho nároku, resp. svoje postavenie navrhovateľa ako osoby aktívne vecne legitimovanej na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval tým, že je vzhľadom na nulitné rozhodnutia správnych orgánov stále núteným správcom vodárenskej infraštruktúry v obci Chorvátsky Grob, kedy žalovaný 1/ a 2/ nie sú oprávnení na základe neplatnej Zmluvy s ňou nakladať, zároveň že do podania odvolania žalobcu proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie nebolo vydané Rozhodnutie úradu pre Cenovú reguláciu sieťových odvetví Slovenskej republiky pre žalovaného 1/, z dôvodu ktorého nie je žalovaný 1/ oprávnený na prevádzku vodárenskej infraštruktúry v obci Chorvátsky Grob. Nakoľko nie je zrejmé, kto je oprávnený na prevádzku vodárenskej infraštruktúry a poberať zálohy za vodné a stočné, je postavenie žalobcu aj 8 mesiacov po uzavretí Zmluvy neisté, pričom hrozí pozastavenie nepretržitej hromadnej dodávky pitnej vody, ako i bezpečné a plynulé odvádzanie odpadových vôd. Neistotu žalobca videl i v skutočnosti, že žalovaný 2/ vyzval žalobcu listom zo dňa 15.04.2021 k odovzdaniu všetkých potrebných dokladov a k prístupneniu vodárenskej infraštruktúry.

28. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými tvrdeniami žalobcu, že dňa 02.10.2012 sa žalobca stal na základe rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Bratislave, odbor štátnej vodnej správy č.k.: ZPS 2012/795-GGL a rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 núteným správcom časti verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v Chorvátskom Grobe v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 442/200 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, pričom odkladný účinok rozhodnutí bol v zmysle § 55 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „**Zákon o správnom konaní**“) vylúčený. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že na základe rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004 zo dňa 12.04.2021 bolo rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL zo dňa 07.01.2020 o nútenej správe verejných vodovodov a verejnej kanalizácie vo vlastníctve obce Chorvátsky Grob zrušené. Zo zhodného tvrdenia strán vyplynulo, že odkladný účinok predmetného rozhodnutia bol vylúčený. Z uvedeného dôvodu i prípadné odvolanie podané žalobcom, nemalo vplyv na vykonateľnosť rozhodnutia. V tomto smere odvolací súd poukazuje na viazanosť verejnými listinami v zmysle ustanovenia § 205 CSP. Žalobca v konaní neosvedčil (nepredložil ani samotné rozhodnutie, ktorého odkladný účinok spochybňuje), že by rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004 zo dňa 12.04.2021 bolo nenáležite odôvodnené a z toho dôvodu porušený § 47 a § 55 ods. 2 Správneho poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade, keby na základe neosvedčených tvrdení žalobcu prijal záver o nulitnosti rozhodnutia č. OU-BA-OSZP2-2021/067904-004 zo dňa 12.04.2021, ktorým bola nútená správa zrušená, musel by nevyhnutne z totožných dôvodov prijať záver i o nulitnosti rozhodnutí Krajského úradu životného prostredia v Bratislave, odbor štátnej vodnej správy č.k.: ZPS 2012/795-GGL a rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP2-2020/029700-GGL, na základe ktorých bola zavedená nútená správa vodárenskej infraštruktúry žalovaného 2/, žalobca bol ustanovený za „núteného“ správcu a od ktorých vôbec žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní o nariadenie neodkladného

opatrenia. V predmetných rozhodnutiach totiž v odôvodnení rovnako absentuje správna úvaha zodpovedajúca účelu § 55 ods. 2 Správneho poriadku a Zákona o verejných vodovodoch ako tvrdí žalobca.

29. *Podľa § 14 ods. 1 Zákona o verejných vodovodoch ak to vyžaduje verejný záujem a ak je to v záujme ochrany zdravia ľudí, ochrany zdravia zvierat alebo ochrany životného prostredia, okresný úrad v sídle kraja môže vyhlásiť nútenú správu, ak vlastník verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie, ktorý je povinný zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd, túto povinnosť neplní.*

30. *Podľa § 14 ods. 2 Zákona o verejných vodovodoch okresný úrad v sídle kraja rozhodne, ktorý prevádzkovateľ v rámci nútenej správy **preberá na čas nevyhnutnej potreby** správu, prevádzku alebo údržbu verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie. Túto správu, prevádzku alebo údržbu obstaráva prevádzkovateľ v rámci nútenej správy na náklady povinného vlastníka verejného vodovodu alebo vlastníka verejnej kanalizácie, prípadne ich právneho nástupcu, za ktorého tieto povinnosti plní.*

31. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR číslo spisu: 5206/2021 -9.2, záznam č.: 47482/2021 zo dňa 30.12.2021, ktoré na návrh Osobitnej komisie ministra životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov vo výroku svojho rozhodnutia výslovne špecifikovalo moment „nevyhnutnej potreby“ v zmysle § 14 ods. 2 Zákona o verejných vodovodoch platného v čase vyhlásenia nútenej správy a uviedol, že **inštitút nútenej správy zaniká priamo zo zákona ex lege**, a to momentom, kedy si žalovaný 2/ splnil svoju povinnosť zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody alebo plynulé a bezpečné odvádzanie odpadových vôd v zmysle § 15 ods. 3 a § 16 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch, t.j. momentom uzavretia Zmluvy v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 28.04.2021 a Dodatku č. 2 zo dňa 02.12.2021, bez ďalšej potreby zrušenia rozhodnutia o nútenej správe. Argumentácia žalobcu o nulitnom rozhodnutí o zrušení nútenej správy, je preto irelevantná.

32. Odvolací súd sa v ďalšom stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, v zmysle ktorej žalobca nijakým spôsobom neosvedčil bezprostredne hroziace nebezpečenstvo a potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keďže dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia musia byť nielen osvedčené, ale musí ísť o potrebu naliehavú, teda o takú úpravu pomerov, ktorá neznesie odklad. Aj vtedy, ak sú inak splnené formálne predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán alebo tretích osôb. Samotné neisté postavenie žalobcu nemôže byť podkladom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ale podkladom pre podanie žaloby. Skutočnosť, či žalovaní sú oprávnení nakladať s vecami označenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v dôsledku neplatnej Zmluvy bude predmetom dokazovania vo veci samej, a sama o sebe neosvedčuje bezprostrednú hrozbu či už škody alebo potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keď v priebehu 8 mesiacov, resp. doteraz nedošlo k zmene skutkových pomerov medzi stranami. Pri rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia súd nemôže zohľadňovať len samotné subjektívne obavy žalobcu o možnom vzniku ujmy. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neosvedčil vznik/bezprostrednú hrozbu vzniku akejkoľvek škody zo strany žalovaných 1/ a 2/, čím nie je daný naliehavý právny

záujem žalobcu na nutnosti dočasnej úpravy práv a povinností účastníkov. Výzvu žalovaného 2/ zo dňa 15.04.2021, adresovanú žalobcovi, na odovzdanie všetkých dokumentov a sprístupnenie vodárenskej infraštruktúry, na ktorú žalobca vo svojom návrhu poukázal ako na reálne naplnenú obavu, že žalovaní zasiahnu do majetku žalobcu a do jeho postavenie núteného správcu, nemožno za takúto rozhodujúcu skutočnosť považovať. Práve naopak, vyvracia tvrdenia žalobcu, že žalovaní nepristupujú (nemajú záujem) k prevzatiu vodárenskej infraštruktúry.

33. Za daného právneho stavu žalobca neosvedčil, že by po ukončení nútenej správy bol v zmluvnom vzťahu so žalovaným 2/ ako prevádzkovateľ vodnej infraštruktúry a že by mala byť ohrozená dodávka pitnej vody, resp. odvádzanie odpadových vôd za účelom ktorým žalovaní uzavreli medzi sebou Zmluvu. Výzvu žalovaného 2/ zo dňa 15.04.2021, adresovanú žalobcovi, na odovzdanie všetkých dokumentov a sprístupnenie vodárenskej infraštruktúry, na ktorú žalobca vo svojom návrhu poukázal ako na reálne naplnenú obavu, že žalovaní zasiahnu do majetku žalobcu a do jeho postavenie núteného správcu, nemožno považovať za rozhodujúcu skutočnosť osvedčujúcu nevyhnutnosť neodkladnej úpravy pomerov strán a to vzhľadom i na rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/49/2016-412 zo dňa 10.12.2021 žalobcovi uloženú povinnosť vydať žalovanému 2/ dokumenty týkajúce sa vodnej infraštruktúry.

34. Námietka žalobcu, že absentuje cenové rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví pre žalovaného 1/, z dôvodu ktorého nie je subjektom oprávneným prevádzkovať vodárenskú infraštruktúru v obci Chorvátsky Grob, je vzhľadom k vyššie uvedenému za stavu neosvedčenia existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a neosvedčenia bezprostrednej hrozby a naliehavej potreby upraviť pomery strán sporu, právne irelevantná. Nad rámec odvolací súd uvádza, že v priebehu odvolacieho konania žalovaní osvedčili, že rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č.: 0003/2022/V, 6657-2021-BA zo dňa 22.12.2021 došlo k schváleniu maximálnej ceny za dodávku a distribúciu pitnej vody, ako i za odvádzanie a čistenie odpadovej vody.

35. Odvolací súd má za to, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by privodili pre neho priaznivé rozhodnutie; neboli naplnené ním uvádzané odvolacie dôvody. V konaní sa súd prvej inštancie nedopustil vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie, a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať a súd prvej inštancie na základe predložených dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Obsah odvolania žalobcu preto nebol spôsobilý spochybníť správnosť záverov odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne, pokiaľ neodkladné opatrenie zamietol, nakoľko v konaní neboli zo strany žalobcu osvedčené základné predpoklady pre jeho nariadenie. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd nerozhodoval, pretože rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je

rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP a contrario). O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 396 ods. 2 CSP súd prvej inštancie v rozhodnutí o veci samej.

37. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Bratislave dňa 24.02.2022

JUDr. Monika Školníková
predsedníčka senátu

JUDr. Viera Marková
členka senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Marta Šašinková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Renáta Hordošyová